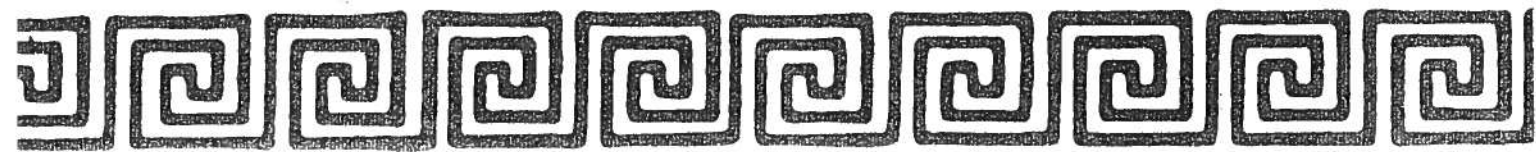

NEAIRA · Indledning

Den sidste tekst er et stykke af en retstale, der giver et indtryk af, hvordan livet kunne forme sig for en *hetære* = en prostitueret. Forfatteren deler selv kvinder op i tre kategorier et sted i talen, der ikke er medtaget (kap. 122), og han ser naturligvis sagen ud fra den mandlige attiske borgers synsvinkel: »*Hetærerne* har vi vores fornøjelses skyld, *frillerne* til at pleje og passe os i det daglige og *hustruerne* for at de skal føde os ægtefødte børn og for at vi kan have en pålidelig vogter af hjemmet.« Hustru betegner her en kvinde, der har borgerret og er blevet lovformelig gift og med medgift, mens det gamle danske ord *frille* er valgt som oversættelse af »*pallaké*«, der betegner en kvinde, der ikke har borgerret, og som lever sammen med en mand i et mindre formelt forhold. Trods den flotte bemærkning om hvad »vi har«, ser det dog ikke ud til, at flerkoneri har været almindeligt. Hvad en *hetære* er, vil fremgå af teksten, men det er nødvendigt at forklare lidt om sagens sammenhæng:

Theomnestos og Apollodoros var politiske og personlige fjender af Stefanos. For at ramme Stefanos har Theomnestos anklaget hans kone, Neaira, for at være gift med Stefanos uden at besidde attisk borgerret. Apollodoros holder størstedelen af talen som en slags medanklager, det gav loven mulighed for. Athernerne vågede nidkært over borgerrettighederne. Kun børn af et lovformeligt ægteskab mellem to attiske borgere var berettigede til attisk borgerskab og de rettigheder, der fulgte dermed. Det er anklagerens påstand at Stefanos har blandet de tre kategorier af kvinder sammen ved at udgive Neaira for sin hustru.

Til sidst må det bemærkes, at vi kun har den ene part i sagen. Vi kan bestemt ikke være sikre på, at alt hvad der siges om Stefanos og Neaira er sandt. Derimod kan vi af talen se,

hvad der ville gøre sig over for et dommerkollegium ca. 340 f.Kr.

De vigtigste personer i talen mod Neaira (opført i den rækkefølge de forekommer i teksten):

THEOMNESTOS (16), athensk politiker, har anklaget Neaira, for at skade sin fjende Stefanos.

APOLLODOROS, athensk politiker, hans svigerfar og svoger, hjælper ham i sagen ved at holde størstedelen af talen, bl.a. det oversatte stykke.

STEFANOS (16), atthener, Neairas mand.

NEAIRA (16), sagens hovedperson.

NIKARETE (18), bordelværtinde. Neairas første ejer.

METANEIRA (19), Neairas kollega, ejes også af Nikarete, blev vartet op af

LYSIAS (21), sofist = en mand, der mod betaling giver undervisning i veltalenhed. Sandsynligvis identisk med den berømte *logograf*. En *logograf* skrev mod betaling taler for andre, der skulle optræde i retten, men ikke selv

kunne formulere sig. Man kunne så bestille en tale hos en *logograf* og lære den udenad.

XENOKLEIDES (26), athensk digter. Har sammen med Hipparchos på et tidspunkt lejet rettighederne til Neaira. Dømt til tab af borgerlige rettigheder på Stefanos' initiativ.

HIPPARCHOS (26), athensk skuespiller. Har sammen med Xenokleides lejet rettighederne til Neaira.

TIMANORIDAS (29) fra Korinth og EUKRATES fra Leuktras. Køber i fællesskab Neaira fra Nikarete for 3.000 drachmer og giver hende siden lov til at købe sig fri for 2.000.

FRYNIION (30), atthener. Hjælper Neaira til at købe sig fri. Bliver hendes værge og lever sammen med hende. Modsætter sig siden hendes forhold til Stefanos.

PROXENOS; ARISTON; FANO (38), Neairas tre børn, to drenge og en pige.

Note: De mange navne har givet os problemer i oversættelsen. Grækernes navnesystem virker omstændeligt på os. *Attiske borgere* (for en nemheds skyld kaldt atthener i navnelisten) benævnes ved fornavn, evt. faders navn og demebetegnelse. Deme ca. = kommune. Der var ca. 140 deme i Attika, og man skulle tilhøre en deme for at have borgerret. *Fremmede*, dvs. folk, der ikke har attisk borgerret, er betegnet med den by, de så kommer fra. De-

sværre har vi ikke kunnet få frem i oversættelsen, hvad der er deme, og hvad der er en fremmed by; er man i tvivl, må man slå op i et atlas. - Det virker tungt med alle disse betegnelser, især når de gentages i de dokumenter, der læses op i retten, men vi kan give det råd, at man kan springe dokumenterne over i læsningen. Der står ingen nye oplysninger i dokumenterne.

Demosthenes* : Mod Neaira. II Del

16. I første del af denne tale har Theomnestos fortalt jer, dommere, hvad Stefanos har udsat mig for, og hvad der fik mig til at optræde som anklager mod denne Neaira. Det bliver nu min tur til at fortælle jer om Neaira selv. Det vil klart komme til at fremgå, at hun er fremmed, og at hendes ægteskab med Stefanos er i strid med loven. Først vil nu sekretæren læse den lov op for jer, der danner grundlaget for at Theomnestos har rejst denne anklage, der igen har resulteret i denne proces:

LOV

Hvis en fremmed på en hvilken som helst måde er blevet gift med en borgerinde, kan enhver atener, der har påtaleret, indbringe sagen for thesmotheterne. Hvis han kendes skyldig, skal han selv sælges som slave og hans formue sælges på offentlig auktion og konfiskeres, og en tredjedel skal tilfalde ham, der har fået rejst sagen. Det samme gælder, hvis en fremmed kvinde er gift med en mand, der har athensk borgerret, og denne mand skal betale 1.000 drachmer i bøde, hvis hun dømmes.

17. Dommere, I har nu hørt ordlyden af denne lov, som forbyder ægteskab mellem borgere og fremmede, uanset hvilken af parterne der er fremmed, og som jo også nægter dem at få ægte børn sammen. Og der står i loven, at hvis nogen overtræder denne lov, kan man anlægge offentlig proces mod vedkommende hos thesmotheterne, såvel mod en fremmed mand som mod en fremmed kvinde, og hvis de kendes skyldige, skal de sælges. At Neaira faktisk er fremmed, det vil jeg påvise for jer punkt for punkt.

18. Der var syv piger, som i deres ganske tidlige barndom var blevet erhvervet af Nikarete som kurtisaner. Denne kvinde, der havde været slave hos Chairisios i Elis, derpå var blevet frigivet af ham og gift med den kendte kok, Hippias, havde særlige evner til at finde frem til små piger med et lovende ydre, og ved dernæst at give dem en passende uddannelse kunne hun tjene penge på dem. Det var nu hendes levevej.

19. Til trods for at hun havde udgivet pigerne for sine døtre - for at kunne tage den højst mulige betaling af kunderne, der troede det drejede sig om frie piger - solgte hun dem alle syv på én gang, da hun havde fået den indtjening, hun kunne af deres ungdom. Deres navne er: Anteia, Stratola, Aristokleia, Metaneira, Fila, Isthmias og Neaira, som vi har for os her.

20. Hvem der nu blev købt af hvilken køber, og hvordan de blev frigivet af dem, der købte dem af Nikarete, det vil jeg fortælle jer om i løbet af min tale, hvis I vil høre det, og hvis der stadig er vand på vanduret! Derimod vil jeg straks vende tilbage til det punkt, at Neaira tilhørte Nikarete og arbejdede som prostitueret.

21. Sofisten Lysias havde et forhold til Metaneira, og han ville - ud over de gaver, han gav hende - også have hende indviet i de Eleusinske mysterier. Han tænkte nemlig, at de gaver, han kom med, dem tog Nikarete til sig, mens det han gav ud på Metaneira til festen og indvielsen, ville være en personlig gave, der ville skaffe ham damens bevågenhed. Altså inviterede han Nikarete til at komme til mysteriefesten og tage Metaneira med, så hun kunne blive indviet, og han lovede at foretage indvielsen.

22. Da de så kom, lod han dem ikke bo i sit eget hjem; det ville han nemlig ikke være bekendt hverken over for sin kone, der var Brachyllos' datter, og i øvrigt hans egen niece, eller over for sin moder, der var oppe i årene og boede hos ham. Derimod installerede han begge damerne, både Metaneira og Nikarete, hos sin ven Filostratos fra Kolonos, der endnu var ungkarl. Også Neaira her fulgte med og var på dette tidspunkt allerede prostitueret, men yngre end den anden og endnu ikke kønsmoden.

23. At nu dette er sandt, at Neaira tilhørte Nikarete, fulgte med hende på denne tur og arbejdede som prostitueret, kalder jeg Filostratos selv frem som vidne på:

*Talen er overleveret under Demosthenes' navn, men kan næppe være skrevet af ham. Oversættelsen er efter *Plaidoyers Civils IV*. Budé, Paris 1960.

16. Fremmed: Ordet bruges om enhver, der ikke har atensk borgerret eller er metek. Vedkommendes forfædre kan godt have boet i Athen i flere generationer.

16. Thesmotheterne: 6 embedsmænd. Deres opgave var at påse, at lovene blev overholdt.

21. Eleusinske mysterier: Årlig fest for Demeter og Persefone i Eleusis. Indvielsen skulle sikre den indviede en bedre tilværelse efter døden.

VIDNEUDSAGN: Filostratos, søn af Dionysios, fra Kolonos erklærer sig herved vidende om, at Neaira tilhørte Nikarete - ligesom også Metaneira gjorde - og at de var indlogerede hos ham, da de var i Athen i anledning af mysteriefestlighederne. Den, der havde installeret dem hos ham, var hans gode ven Lysias, søn af Kefalos.

24. Dommere, igen ved en senere lejlighed kom Neaira hertil; det var i selskab med thessaleren Simos og i anledning af de store Panathenæer-festligheder. Også ved denne lejlighed fulgte Nikarete med, og de boede hos Ktesippos, søn af Glaukonides fra Kydantides, og Neaira var med til store gilder, hvor der blev både spist og drukket, hvoraf man jo kan se, at hun var hetære. Og at dette er sandt, kælder jeg nu vidnerne op for at bevidne.

25. Retsbetjent! Kald på Eufiletos og Aristomachos!

VIDNEUDSAGN: Eufiletos, Simos søn, fra Aixone og Aristomachos, Kritodemos' søn fra Alopeke erklærer herved at have kendskab til, at thessaleren Simos var kommet til Athen under de store Panathenæer-festligheder i selskab med Nikarete og anklagede Neaira; endvidere at de boede hos Ktesippos, Glaukonides' søn, og at Neaira deltog i et drikkegilde som en hetære, hvor der også var mange andre til stede.

26. Da hun nu sidenhen arbejdede åbenlyst i Korinth og nød ry som en fashionabel dame, havde hun blandt andre elskere digteren Xenokleides og skuespilleren Hipparchos, der sammen havde lejet rettighederne til hende. Og at dette er sandt, vil jeg ikke kunne skaffe jer Xenokleides' vidneudsagn om. Lovene tillader ham nemlig ikke at optræde som vidne, og jeg vil lige give jer grunden til det:

27. Dengang I på Kallistratos' forslag kom lakedaimonierne til undsætning, gik Xenokleides imod på Folkeforsamlingen. Fordi han, mens der endnu var fred, havde forpagtet 2 % afgiften på korn, var han forpligtet til at foretage rateindbetalinger på Rådhuset og havde derfor ikke deltaget i felttoget, som han jo også var fritaget for ifølge loven. Stefanos anlagde så proces mod ham for ulovlig udebliven, og ved sine ganske usaglige beskyldninger fik han ham ved domstolen kendt skyldig og fradømt alle rettigheder.

28. Synes I ikke det er for galt, dommere, at ægte borgere, der har deres rettigheder i kraft af faderen, dem får en fyr som Stefanos fra-

kendt deres ytringsfrihed, mens han til gengæld på trods af alle love får påduttet os nogle folk, der ingen adkomst har? Nå, nu vil jeg i hvert fald indkalde Hipparchos personlig, og jeg vil tvinge ham til enten at komme med vidneudsagn, eller sådan som loven foreskriver det, sværge på, at han intet kender til sagen; ellers anmelder jeg ham for ulovlig vægring! Kald Hipparchos op.

VIDNEUDSAGN: Hipparchos fra Athmonon bevidner herved, at han og Xenokleides har lejet anklagede Neaira i Korinth som hetære - en af de professionelle - og at Neaira i Korinth har festet sammen med ham og digteren Xenokleides.

29. Dernæst fik hun to nye elskere, nemlig Timanoridas fra Korinth og Eukrates fra Leukas. Da imidlertid Nikarete skruede prisen op - hun krævede simpelt hen, at de skulle dække alle de daglige udgifter til hendes husholdning - blev de i stedet enige med hende om en pris på 30 miner - altså 3.000 drachmer - for Neairas person og købte hende, så hun i overensstemmelse med byens lov én gang for alle blev deres slave. De havde hende altså til disposition, så lang tid de ønskede det.

30. Men da de så stod for at gifte sig, lod de hende forstå, at de ikke brød sig om at se deres forhenværende hetære arbejde i Korinth, hverken som selvstændig eller under en bordelvært, men de ville gerne modtage et lavere beløb fra hende og til gengæld vide, at hun havde det godt. De sagde, de hver ville eftergive hende 500 drachmer - altså 1.000 i alt - hvis hun ville købe sig fri. Så manglede hun naturligvis 2.000, men dem måtte hun selv skaffe. Da hun havde hørt, hvad Eukrates og Timanoridas havde at sige til hende, lod hun nogle af sine tidligere forbindelser hælde til Korinth, bl.a. Frynion fra Paiania, en søn af Demon og bror til Demochares, som de ældre af jer husker som en rigtig play-boy.

31. Da Frynion kom til hende, fortalte hun ham, hvad Eukrates og Timanoridas havde sagt til hende, gav ham de penge, som hun havde samlet ind fra sine andre forbindelser og bad ham lægge det beløb til, som hun manglede i at have 2.000 drachmer, og betale det hele til Eukrates og Timanoridas, så hun kunne blive købt fri.

32. Frynion syntes dette var en glimrende ordning, tog imod de penge, hun havde fået samlet ind, lagde selv restbeløbet til og betal-

27. Kom lakedaimonierne til undsætning: Efter slaget ved Leuktra 371 f.Kr., hvor Theben besejrede spartanerne, skiftede Athen alliance fra Theben til Sparta.

27. Forpagtet: Staten tog sig ikke af indkrævningen af disse afgifter, men udbød dem hvert år på auktion. Den højstbydende fik retten til at indkræve afgifterne, og statens indtægt bestod i det beløb, den højstbydende havde tilbudt.

te de 2.000 til hendes tidligere herrer, så hun blev fri mod til gengæld at love ikke at arbejde i Korinth. Og at dette er sandt indkalder jeg én, der var til stede dengang, som vidne på. Kald på Filagros fra Melite.

VIDNEUDSAGN: Filagros fra Melite bevidner herved, at han var til stede i Korinth, da Frynion, Demochares' bror, betalte 2.000 drachmer til Eukrates fra Korinth og Timanoridas fra Leukas for anklagede Neaira og derefter tog hende med til Athen.

33. Da han nu var kommet her til Athen med hende, behandlede han hende ganske hensynsløst og løssluppet, tog hende med overalt til alle mulige drikkegilder og karnevalsoptog og havde samleje med hende alle vegne, hvor det passede ham, åbenbart for at prale over for tilskuerne med den magt, han havde over hende. Han kom til mange fester sammen med hende, bl.a. til én, Chabrias fra Aixone holdt i anledning af at han i det år, Sokratides var archont, havde vundet i de pythiske lege.

Disciplinen var hestevæddeløb med firspand, og firspandet havde han købt af argiveren Mitys' sønner. Sejrsfesten holdt han på vejen hjem fra Delfi ved Koliias. Og mens Frynion sov, havde hun der i sin fuldskab samleje ikke kun med mange af gæsterne, men også med Chabrias' tjenere. Dette her har jeg faktisk øjenvidner på. Kald på Chionides fra Xypete og Euthetion fra Kydathene.

VIDNEUDSAGN: Chionides fra Xypete og Euthetion fra Kydathene bevidner herved, at de var med til den fest, Chabrias holdt efter væddeløbssejren, og at de selv ligesom Frynion og Neaira blev der og sov. De bevidner endvidere, at de i løbet af natten bemærkede, at adskillige stod op og gik hen til Neaira, blandt dem nogle af tjenerne, som var Chabrias' slaver.

35. Da hun nu blev så brutalt og uforskammet behandlet af Frynion, der ikke viste hende den kærlighed, hun havde forventet, ej heller føjede hende i hendes luner, samlede hun, hvad der var af husgeråd i hans hus, og hvad

Komos = karnevalsoptog
Neaira kap. 33.
Før eller efter drikkegildet
gik deltagerne i
lystige optog.
5. årh. f.Kr.

han havde foræret hende af penge og smykker og flygtede bort til Megara med to slavinder, Thratta og Kokkaline. Det var det år, da Asteios var archont i Athen, og I førte jeres sidste krig mod* lakedaimonierne.

36. Neaira blev to år i Megara, nemlig det år, Asteios var archont, og det år, Alkisthenes var det, men så kom der problemer: Prostitutionen gav hende ikke tilstrækkeligt udbytte til at klare husholdningen - hun havde dyre vaner, megaræerne var provinsielle og nærige, og der kom ikke mange udlændinge til byen under krigen, da Megara var på den spartanske side, og I havde herredømmet over havet.

Hendes andet problem var, at hun ikke kunne tage tilbage til Korinth på grund af sin aftale med Eukrates og Timanoridas.

37. Da så freden kom to år efter under Fraskleides' archontat, og derefter slaget ved Leuktra mellem Theben og Sparta, kom Stefanos en tur til Megara, indlogerede sig hos hende som hos en hetære, og der opstod et nærmere forhold mellem dem. Hun benyttede da lejligheden til at fortælle Stefanos, hvor modbydelig Frynion havde været mod hende, og gav ham alt, hvad hun havde taget med sig fra Frynion, mod at han til gengæld lovede at være hendes værge; på den ene side ville hun nemlig gerne bo her i Athen, på den anden side frygtede hun Frynion, fordi hun havde behandlet ham så ilde, og hun var ganske klar over, hvor streng og nærtagende han var.

38. Allerede i Megara satte Stefanos mod i hende og bildte hende ind, at det ville blive værst for Frynion, hvis han så meget som rørte hende, desuden ville han gifte sig med hende og føre hendes børn frem for sine* fratriefæller, som om de var hans egne og gøre dem til athenske borgere. Kort sagt: intet menneske ville kunne gøre hende noget ondt! Da han havde bildt hende alt dette ind, tog han hertil fra Megara med hende og hendes tre børn, Proxenos, Ariston og en lille pige, som de kalder Fano.

39. Han installerede hende og børnene i et lille hus, som han ejede, ved siden af den hviskende Hermes - det ligger mellem Dorotheos' hus og Kleinomachos' - det som Spintharos nu har købt af ham for 700 drachmer. Det hus var alt, hvad Stefanos ejede. Der var jo to grunde til, at han tog Neaira med til Athen: dels ville han ganske gratis have en smuk hetære, dels skulle hun ved sit arbejde skaffe penge til familiens underhold. Han havde nemlig ikke

andre indtægter, bortset fra, hvad han kunne skaffe ved pengeafpresning.

40. Da Frynion fik at vide, at hun var i byen, og hvor hun opholdt sig, mødte han op sammen med nogle unge fyre ved Stefanos' hus og skulle til at føre hende væk som sin slave. Stefanos fremsatte så i overensstemmelse med loven påstand om, at hun havde sin frihed, og Frynion tvang ham til at kautionere for hende hos* polemarchen. Og herpå vil jeg føre den daværende polemarch som vidne. Kald på Aietes fra Keiria.

VIDNEUDSAGN: Aietes fra Keiria bevidner herved, at der, mens han var polemarch, af Frynion, Demochares' bror, blev krævet kaution for Neaira, og at de, der stillede kaution, var følgende: Stefanos fra Euroia, Glauketes fra Kefisos og Aristokrates fra Faleron.

41. Da nu Stefanos havde fået hende fri mod kaution, og de boede sammen, fortsatte hun med sit tidligere erhverv med den ene forskel, at hun nu indkasserede større honorarer fra kunderne, der troede, at hun var en respektable, gift kone. Stefanos hjalp hende også med pengeafpresning, og det foregik på følgende måde: Hvis han fik fat på en eller anden intetanende, rig udlænding, der regnede med, at han var kunde hos en prostitueret, lukkede han ham inde med hende, truede med loven mod* horkarle og indkrævede et stort beløb - rimeligt nok:

42. Hverken Stefanos eller Neaira havde penge nok til at klare de daglige udgifter, og familien var stor. Den bestod af mand og kone, de tre børn, hun havde haft med, to tjenestepiger og en tjener - og særlig galt blev det ved, at hun aldrig havde lært at være sparsommelig, da hun altid havde haft andre til at betale for sig.

43. Stefanos havde jo heller ikke nogen synderlig indtægt som politiker; før han sluttede sig til Kallistratos fra Afidna, var han endnu ikke folkeforsamlingstaler, men kun en af de sykofanter, der står ved siden af talerstolen og råber, og som lader sig betale for at optræde som offentlig anklager ved folkedomstolen eller som stråmand for andres dekretforslag på Folkeforsamlingen. Men hans forhold til Kallistratos vil jeg gøre nærmere rede for, når jeg først har påvist, at denne Neaira er fremmed og har begået alvorlige forbrydelser over for jer og helligbrøde over for guderne. Så kan I nem-

35. Året 374/373.

38. Fratriefæller: Alle mandlige attiske borgere var organiseret i fratrier = broderskaber. For at et barn kunne få borgerret skulle dets far føre det frem i fratrien og garantere, at det var ægtefødt = barn af ham og hans hustru og født i et lovformeligt ægteskab. Via sit tilhørsforhold til fratrien blev barnet så siden optaget i den deme, fratrien hørte til.

40. Polemarchen var den embedsmand, der bl.a. havde tilsyn med fremmede. Derfor er det hos ham, Stefanos skal betale kaution for Neaira. Den juridiske baggrund for sagen er følgende: Enhver borger A kan trække af med en person B og hævde, at han er slave. En tredje person C kan hævde, at han er fri og få ham løs mod kaution. Normalt vil sagen så gå sin gang i retten, og udfaldet vil enten blive, at B var slave, og C mister sin garantium, eller at B var fri, og C får pengene tilbage, mens A må betale en bod. Her endte sagen i et forlig (45). Desværre fortælles der i talen ikke mere om, hvordan arrangementet gik i det lange løb.

42. Den lov, Stefanos påstår at have udnyttet, er følgende: En atener havde ret til at dræbe en horkarl, hvis han traf ham på forsker-gerning hos en kvinde, han havde ansvaret for: hustru, mor, søster, datter, frille. Horkarlen kunne, hvis han var heldig, overtale manden til at modtage en skadeserstatning i stedet for, men manden måtte i så fald lade sig skille fra sin hustru.

lig indse, at også Stefanos selv har fortjent en straf, der ikke er mildere end Neairas, men faktisk væsentlig strengere. Sagen er jo den, at han, der hævder at være athener, i den grad har vist foragt for lovene, for jer og for guderne, at han ikke er standset ved de forbrydelser, han allerede har begået, men derimod har givet sig til at optræde som sykofant over for mig og andre, med det resultat at både han og Neaira er blevet hvirvlet ind i denne retssag, hvis udfald vil blive, at hendes forhold vil blive underkastet en nøjere undersøgelse, og hans nederdrægtighed vil komme for en dag.

45. Da nu Frynion var ved at lægge sag an mod Stefanos, dels fordi han havde kautioneret for, at Neaira ikke var Frynions slave, dels fordi Stefanos havde taget imod det, hun havde haft med fra Frynion, bragte parternes venner et møde i stand imellem dem og fik dem til at overlade sagen til deres voldgift. For Frynion mødte Satyros fra Alopeke, en bror til Lakedaimonios, for Stefanos mødte Saurias fra Lampra, og som fælles opmand valgte de Diogeiton fra Acharnai.

46. Da de så var mødtes i helligdommen, hørte de på, hvad begge parterne og damen havde foretaget sig, og det fik dem til at afsige følgende kendelse, som parterne da også accepterede! Damen skulle være fri og have

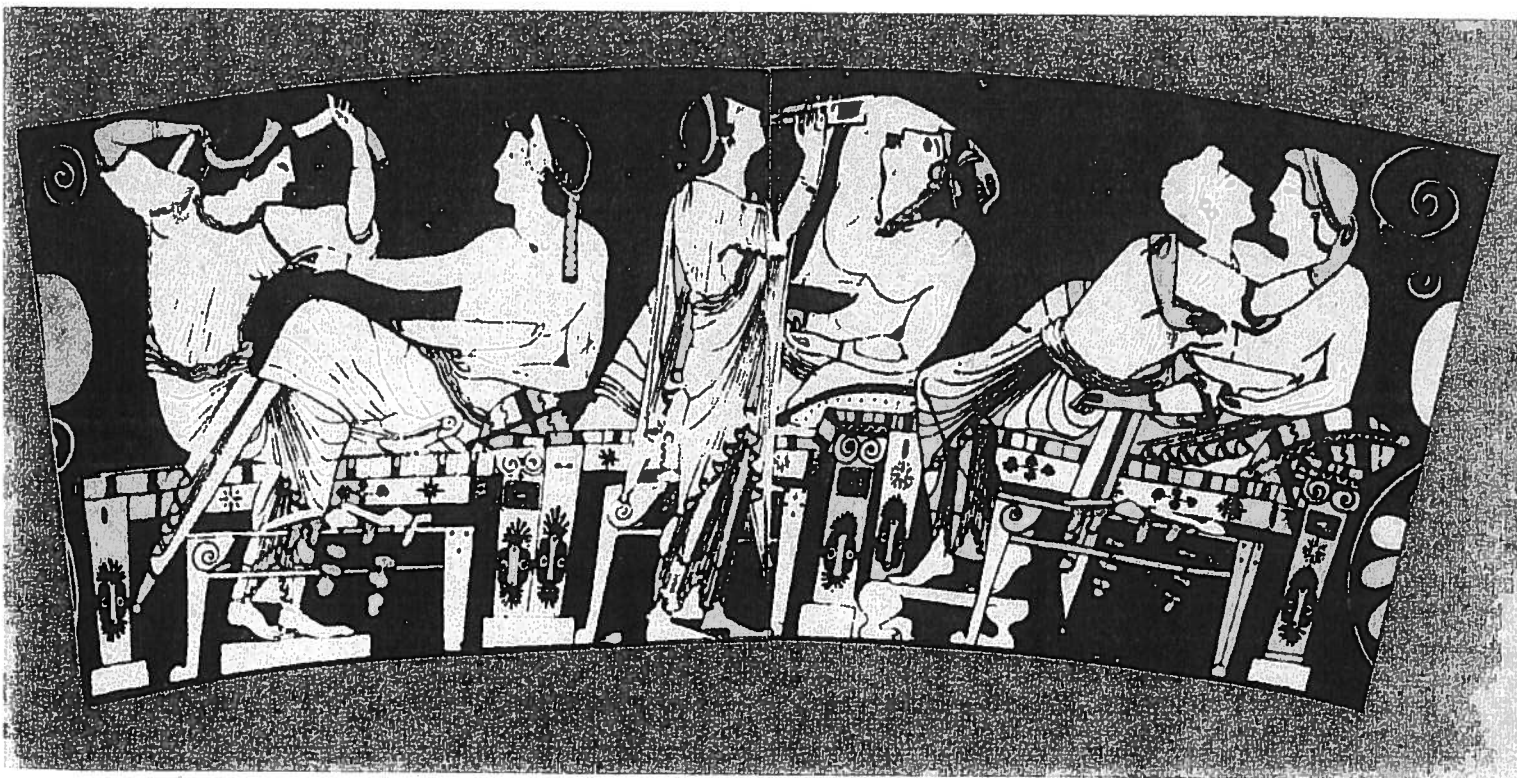
myndighed over sig selv, men alt hvad hun havde bragt med sig, da hun kom fra Frynion, ud over tøj, smykker og tjenestepiger, der var blevet indkøbt til hende personligt, alt dette skulle hun tilbagelevere til Frynion. Selv skulle hun være hos dem på skift hver anden dag, men hvis de selv blev enige om en anden orden, skulle den stå ved magt. Udgifterne til Neairas forplejning skulle afholdes af den, der havde rådighed over hende, og fremover skulle de i øvrigt være venner og ikke bære nag.

47. Sådan lød altså det forlig, voldgiftsmændene fik Frynion og Stefanos til at gå ind på angående Neaira. Og at det er sandt, vil retsbetjenten læse et vidneudsagn for jer om. Kald først Satyros fra Alopeke, Saurias fra Lampra, og Diogeiton fra Acharnai frem:

VIDNEUDSAGN: Satyros fra Alopeke, Saurias fra Lampra og Diogeiton fra Acharnai bevidner, at de som voldgiftsmænd mellem Stefanos og Frynion fik bragt et forlig i stand vedrørende Neaira. Bestemmelserne i det forlig er sådan, som de fremlægges af Apollodoros.

FORLIG: Frynion og Stefanos indgik forlig på følgende betingelser: at de hver især skulle have Neaira til disposition det samme antal dage hver måned, hvis de ikke traf anden aftale.

En sådan kvinde kunne man ikke være gift med.
5. årh. f.Kr.

48. Da så forliget var blevet bragt i stand, skete der det, der plejer at ske i den situation, navnlig når striden drejer sig om en hetære: Begge parternes repræsentanter ved forhandlingerne og ved forliget blev inviteret til middag hos hver af parterne på en dag, hvor Neaira var der, og hun var med til både at spise og drikke. Og at det er sandt, har jeg vidner på. Retsbetjent, kald på Eubulos fra Probalin-

thos, Diopeithes fra Melite og Kteson fra Kerameikos.

VIDNEUDSAGN: Eubulos fra Probalinthos, Diopeithes fra Melite og Kteson fra Kerameikos bevidner herved, at de, dengang Stefanos og Frynion havde sluttet forlig, mange gange har været til fest både hos Stefanos og Frynion sammen med anklagede Neaira.

Hetære
6. årh. f.Kr.

